

Nr.600/C/600/III-5/2015

aprilie 2015

CONCLUZII

formulate de procuror în cauza nr.899/1/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție având ca obiect rezolvarea de principiu a chestiunii de drept în sensul

dacă fapta inculpatului care, în calitate de lucrător (ofițer de credite), în exercitarea atribuțiilor de serviciu, încălcând aceste atribuții, a participat la întocmirea adeverinței de venit pe numele persoanei solicitante a creditului, completând o parte din adeverință cu date nereale, și cunoscând că datele completate în adeverința de venit sunt nereale, a primit cererea de credit și a înaintat-o spre aprobare, acțiune ce a avut ca urmare aprobarea creditului solicitat, producând băncii un prejudiciu, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la infracțiunea de înșelăciune sau elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor

I. Situația juridică premisă care a generat necesitatea rezolvării chestiunii de drept.

Dosarul în care s-a solicitat rezolvarea chestiunii de drept are ca obiect apelul declarat de procuror și, printre alții, de inculpata M.C. împotriva sentinței penale nr.2692 din 24 noiembrie 2014, pronunțată de Judecătoria Arad în dosarul nr.18899/55/2013, prin care aceasta a dispus, printre altele, condamnarea acestei inculpate la pedeapsa de 8 luni închisoare pentru complicitate la infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art.48 raportat la art.244 alin.1, 2 din Codul penal în condițiile art.5 din Codul penal, prin schimbarea încadrării juridice, în baza art.386 din Codul de procedură penală, din infracțiunea prevăzută de art.26 raportat la art.215 alin.1-3 din Codul penal anterior.

În baza art.83 din Codul penal a amânat aplicarea pedepsei stabilite pe durata termenului de supraveghere de 2 ani, calculat conform art.84 alin.1 din Codul penal, de la data rămânerii definitive a hotărârii.

Instanța de control judiciar a supus dezbaterii contradictorii împrejurările vizând îndeplinirea condițiilor prevăzute de art.475 din Codul de procedură penală cu privire la încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatei M.C., în complicitate la infracțiunea de înșelăciune sau în infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, având în vedere că inculpata, în calitate de funcționar bancar la V.B.R.SA – Sucursala Arad, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, încălcând aceste atribuții, a participat la întocmirea în fals a adeverinței de venit nr.262 din 9 august 2006, pe numele coinelculpatului A.S.C., care atesta în mod nereal calitatea acestuia de angajat al S.C. A.C.I. S.R.L. din Săvârșin, din 1 martie 2006, cu un venit net de 1.320 lei lunar, adeverință utilizată la încheierea contractului de credit nr.0064837 din 10 august 2006 între unitatea bancară și coinelculpat în calitate de împrumutat, cu suma de 5.000 Euro, contract semnat de inculpata M.C., din partea băncii, deși cunoștea caracterul fals al datelor consemnate.

Raportul de constatare tehnico-științifică nr.89189 din 23 aprilie 2013, întocmit în cauză, a concluzionat că scrisul de pe adeverința de venit nr.262/2006 aparține inculpatei M.C. și coinelculpatei L.F., fiecare completând o parte din adeverință.

II. Analiza admisibilității sesizării.

În urma analizei de admisibilitate a sesizării, efectuate în temeiul art.475 din Codul de procedură penală, rezultă că instanța care a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție este Curtea de Apel Timișoara, învestită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, cauza se află în cursul judecății.

În ceea ce privește existența unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire ar depinde soluționarea pe fond a cauzei respective se impun precizările care urmează.

Analizând obiectul sesizării, astfel cum a fost formulat de instanța care a inițiat procedura întemeiată pe art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, rezultă că, expunându-se o situație de fapt, se solicită instanței supreme stabilirea încadrării juridice a acesteia, respectiv analiza întrunirii elementelor constitutive ale unei infracțiuni într-o cauză concretă.

Or, stabilirea corespondenței dintre fapta materială și norma sau normele legale care i se aplică reprezintă o situație obiectivă a cărei soluționare

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

este atributul exclusiv al organului judiciar (*instanță, în cauza de față*) investit cu soluționarea acțiunii penale.

Stabilirea încadrării juridice în ipoteza anterior menționată nu reprezintă o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea fondului cauzei, adică în dependență cu soluționarea acestuia, ci chiar soluționarea sa.

Eventuala stabilire a încadrării juridice de către instanța supremă, în procedura prevăzută de art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, ar echivala cu subrogarea acesteia în competențele instanței de apel, în transformarea completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în complet investit cu soluționarea cauzei.

În consecință, obiectul sesizării nu este o veritabilă chestiune de drept în sensul art. 475 din Codul de procedură penală, astfel încât sesizarea este inadmisibilă.

*

Având în vedere cele expuse, în temeiul art.475 – 477 din Codul de procedură penală, solicităm Înaltei Curți de Casație și Justiție respingerea ca inadmisibilă a sesizării Curții de Apel Timișoara – Secția penală privind pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să se stabilească dacă *fapta inculpatului care, în calitate de lucrător (ofițer de credite), în exercitarea atribuțiilor de serviciu, încălcând aceste atribuții, a participat la întocmirea adeverinței de venit pe numele persoanei solicitante a creditului, completând o parte din adeverință cu date nereale, și cunoscând că datele completate în adeverința de venit sunt nereale, a primit cererea de credit și a înaintat-o spre aprobare, acțiune ce a avut ca urmare aprobarea creditului solicitat, producând băncii un prejudiciu, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la infracțiunea de înșelăciune sau elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor.*

PROCUROR GENERAL,
Tiberiu-Mihail NIȚU